

TATARUN

I

De weg is niet, de weg wordt – rondom
het kruispunt geen wegwijzers; er is
overigens geen kruispunt. De weg: ach.

Maanziek mevrouw Muze, maanziek
als ik lees ene Blake of u, als ik mij,
in een mantel van vloeipapier, loop tot pulp.

II

Muze, de, haast een boom ... haar
bewegen waar (en hoe) zij zij: altijd
hier. Horizontaal van stand, zetelt

zij pontificaal op haar post, gewoon
in alle toonaarden. Schuimend tot
diep in 't sponzig merg: geen boom.

III

Geen M., geen pad, geen licht - en water, steen evenmin. Dus vo(o)rt qua zulks, alles, totaal, al zij er geen

ik, noch kompas, noch kaart. Er is alchemie, letterlijk & figuurlijk, het barwoeste land, de lokroep van G.

IV

Elke muze, verwoord en/of verzonnen:
de wortel van 'pataphysica in het kwadraat;
tussen handjesgras de "l" die wor(s)telt
indachtig het ontologisch' wezen van slijm.

Continu in of uit (de) verwachting zijn,
worden, zichzelf dubbel, dwars; het
gaat maar door - door en door en door:
polariteit is een verhaal apart. Deel (niets)?!

V

Men meent er te wezen, blijkt
er geweest - de spiraal, via-gewijs,
schijnt de gitte. Op de bodem
ligt licht. Uranium?! Oh: herbron!

Verbeelding kweekt verwondering,
oogst verbijstering, alwaar taal
flux triggert. Deelname der bomen,
volgen van vogels. Vermiljoen?

VI

Observeren *ohne* interpreteren /
en al helemaal niet hinein of
zo in die richting, die geest; meld
't op tijd, ruim - waar heerst

Escher?! Breken uit *de Carceri*
van Piranesi! Opstaan geen keus,
wel noodzaak. Om u dartelen
springvossen, om mij electronen!

VII

Aan één zwart zwerk, drie sterren: naast
de felste, de middelste; boven de middelste,
de zwakste; de middelste pulseert. De

kwestie is, betreft 't met enkele lijntjes,
de vader, de zoon, en de heilige geest,
of, de moeder, de dochter, en Gaia - god,

een toespeling, door haakjes te gebruiken,
roef-roef-roef, met betrekking tot 't kader
van oriënteren, positioneren & kalibreren.

VIII

Vanta-zwart dat draait, heet nergens
zwaar. Naburig gelegen niveau:
kanteling, droomsel van spectralone

zeemeerminnen, sinaasappels, en
zestig of negentig gangen, elk zowel
in- en uit-, verbonden via taal; hoe

een singulariteit, voor het onbegrepen,
interpreterend brein, haast is een
oneindig simpel ding, hologramesque.

IX

Het begon met vuren op een plein, of
was dat al 't eind? En het gaten schieten
in die vuren, wat was dat? *Feitenkennis*:

de kiezels dezer wereld zijn met velen,
zand is met meer. Ik, 'n eiland, door-
kruist door een stroom of elf, viskeus

als een schildpad, zonder twijfel vlugger
dan de pijlsnelle Achilles; de veerman zet
klaar haar rapporten over K., grenzeloos.

X

Goed. Na de schepping, voor
het maandag werd, zag zij
de zon zakken / in
de Noorderlijke IJsee, waarna

klokslag middernacht

het spoken op zolder begon,
en vrijdag, het spoken
broemstwoestig bezig, paarsig

schichtende bliksem, boven
kroon en krauw en Kraken, de.

Xa

Cel. Lichaam. Ik
heb geen idee
of eenhoorns bestaan.

Tig atomen zijn er, en
met één of twee of drie of meer
assen ruimte haaks en
het functioneren van tijd,

de wortels van
statistische mechanica,

configuraties van atomen

Xb

die woekeren, alvorens

te verdampen, als elke kruimel
op muze's rok,

zoals ook het idee of eenhoorns
wel of niet bestaan,
en dat de kwestie (gehoord, het is
niet onopgemerkt gebleven)

al met al iets is om laveloos,
op een andere manier dan dronken,
te ontzien.

XI

Aap, noot, mies – die drie
vreemd voor mij, oerig lezen
geaard in boom, roos, vis,

vuur. Later de Blauwe Maan,
nog later Fenomenologie
van de Geest. Hoe het komt,

gaat, geen idee; ha-je-wiet,
niets in het algemeen <> iets
in het bijzonder, of juist =

Het absolteren van al er is,
in relatie tot dit & dat, wat
niet al, niets, enzovoorts: M.

XIa

Het verschil tussen samenhang,
een ik voor wie de wereld
in scherven ligt, een ik geheel

in zo'n zeven zelfloze tans, zo
wezenloos. Radeloos, rede-
loos, reddeloos? De zon schijnt

kleurloos, witte manen wijzen
zwarte manen na. (Ont)ken
de hermeneutische methodiek

en markeer soms dit, soms dat,
noteer - tot op enige cijfers
achter elke komma - karakters.

XIb

Als mij zij een gat, dan zij u
gene god. O - de cirkel rond,
rond de cirkel; omgekeerd,

als wij samen ons paargewijs
vlechten, onze waarste namen
noemen, dan gezamenlijk zijn

wij steevast M. - samengevat:
a. adem in, b. overgangsmoment,
c. adem uit, d. overga ... ja-ja,

paced breathing. Het is het-
zelfde als sluimerslaap, ronduit
spoel tussen kluwen en clue.

XII

Ik, zijt u daar, strookt u
al of niet? Ik wil u spoor-
slags melden, dat ik
u koud op weg weet, o,

stap voor stap voorkomen
om niemand stap na stap
tegen te komen dan anoniem.

En of ik hier wees, door
en door doorwaakt,
bekend met hetgeen dat u
mij heimelijk meldt:

een dwarse pelgrimstocht
van tig maal tig mijl; zulks
is afzien, nietsontziend.

XIIa

Te
wezen vloeibare man, de, u zijn
vrouw. Het kind baart ons: roos.

Zeg het borgeaans getal
van alle gras
rond woestijnen, één
van de

tig patronen hoe
glas (groen) kan barsten,
één van de vormen
hoe ene chimaera kan bestaan?

Wellicht als rallerig lichtweefsel, gewicht-
loos, lichter dan sneeuw – stiller, serener –
met de vreemde logica van alles wat stroomt.

XIIb

Landlubber, vergeet niet hoe marmer
smelt, elk hart kruislings brieven
spelt, men oranje vlinders velt.

Zij, een zee-duivelin
op het schuimeiland Slau,
weerlacht haar bunker
zonder muur / maar met

het raam van haar naam
valt voor haar niets,
linksom noch rechtsom,
grensgewijs samen -

dus toen-daar ijkt
nu-hier; kruierend wak om
wezenloos te wegen, te wissen?!

XIII

Dus: plots
ploft er zelf,
richt zich; dat
wat nihilistisch

ijlt, totaal ver-
schillig doet
en/of laat -

(was macht da?!)

Ergo, continu-
iteit met gene
ver-schij-ning,

hetgeen anders
zo licht-voetig

ginder / weest.

XIIIa

Eerst later,

een woud, donker en duister,
een heuvel met op de top
een zuil omgroeid door kruid,

een maanstenen plein, het torst
de kathedraal, blakend in de zon.

Verderop F's kust, verder steevast
de lijn die snijdt over en weer,
het verst, jingelend en jangelend,

de rook-ringen van de kop,
de mistige ruïnes van de tijd,
de wolken van kristal / en

in de moerassen van mysterie
wentelt 't web van 't lot, war(r)ig.

XIIIb

Zo -

haast alles rond, terug bij af. Zie,
niets dan een trap of jacobs ladder
van hier naar daar c.q. andersom.

Soit. Continu formuleren, steeds
het halve verhaal, terloops. Hoe

het leven vliedt gelijk het vlood,
hoe zulke truïsmes, ongeveer, bij
benadering, onvergelykbaar zijn,

als hakke tonen, deels herhaald,
'n kakelbonte clown die vlagt,
zoals 'n vage mistboog in zeven

vegen grijs, een verzameling van
vele vlokken vaal violet ... voila?!

XIV

Kra-kra-kra,
wat neerkomt op:

het spookt in dit hart,
het spookt in dat hoofd;
maak weg de wig tussen
wij, woorden en werelden,

althans, volgens de vogels,
vrij vertaald in noem is wat,
iets als Sanskriet of Kieuws,
komt het ruwweg neer op:

de berg: alleen / geen mens te zien,
te horen stemmen van her; laat licht
flikkert door dik bladerdæk & kaatst
weer op 't blauwgroenig mos benee,

met and're woorden: oote oote oote,
boe, oote oote, oote oote oote boe,
oe oe, oe oe oote oote oote, a, a a a ...

XIVa

Qua het alfabet geen woord gelogen –
qua wat dan ook geen woord gelogen:

telt zulks?! O, een kwestie van wie men
het vraagt, hoe men het vraagt; vanzelf-
sprekend rekening houdend met dingen
netelig als zeg *de* hermeneutische cirkel,

het perspectief, en al dan niet verborgen
variabelen of constanten ... kenmerkend
is niet alleen wat iets is, wat aanwezig is,
maar ook, en misschien zelfs vooral, wat

't niet is, 't afwezige. (Hierbij dient aan-
getekend te worden dat 't w'tje '*wat*' ge-
lezen dient te worden in de ruimst mo-
gelijke zin.) Wat rest?! Liefde min niets/

oneindig. Een breuk?! Wellicht, *but*, een
breuk is dat waar het licht binnenkomt,
meet het maar na, met begrip v.d. ratio!

XIVb

Proef't woud waar blad'ren wiegen,
voel het eiland waar het water keert.

De grot van gister, vandaag, is anders
dan die van morgen; niet anders het
enigma van e , de paradox van π , god,
het vertelsel qua de horst en de kuil,

het woeden der gehele wereld. Haar
sproeten, nooit niet te tellen ... elk
sublimeert niets enerzijds, anderzijds
iets dat niet/wel past / op de grens,

deels arbitrair, tussen taal en daad. O,
oerwezen dat zich sneller dan toeval,
met de solide smaak van kwik-zilver,
tot de kring der vaste sterren richt -

kind, zijt u mij, zij ik u (tat tvam asi),
constante ontologische flux, een god
onder de goden, min of meer daoïst?

QUE SERA-SERA

Ik noem geen namen,
 namen noem ik niet;
 deze noch gene worden door mij
 ontnoemd: Molloy / Malone,
 onnoembaar. Moneymaker

geen naam, nee, Moneymaker
 een feit, noodzakelijk contingent,
 zoals elk feit, al dan niet
 contra-factueel. En ik? Ik
 herhaal mij, herhaal mij als M.,

'wijl de tijden beiden (op)
 zo'n 6000 voet voorbij *Silvaplana*,
 de tijd niet. Modaal merkbaar,
 productieve absurditeit tot
 poëzie verheven,

gelijk niets, eigenlijk, Te-
 gelijk - indachtig eenvouds
 verlichte wateren - pauze in-
 lassen waar zulks past, b.v. tussen
 purper en applaus, qua ene *Ika Loch*.

COLOPHON

*Niets uit deze uitgave mag worden
verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt,
op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande
schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n).*

<http://www.taalkunst.tk> - markiske@hotmail.com

